

„Nahát, ez a Bach... ez a Bach...”

mormolja magában.

Arrébb egy leányzó a fiúra gondol s a holdra...

Mily hosszan ültek a parkban a padon.

„Nahát, ez a Bach... ez a Bach...”

susogja magában.

Egy férfi — szájában protézis —
eszébe villan az ezred.

1918

hogy hulltak a géppuska tüzétől halomra
a rablő fehérek...

„Nahát, ez a Bach... ez a Bach...”

morogja magában.

S a hangjegyek némán, egyenes sorokban néztek

oda, hol ő állt, teremő atyjuk,

hangok generálisa,

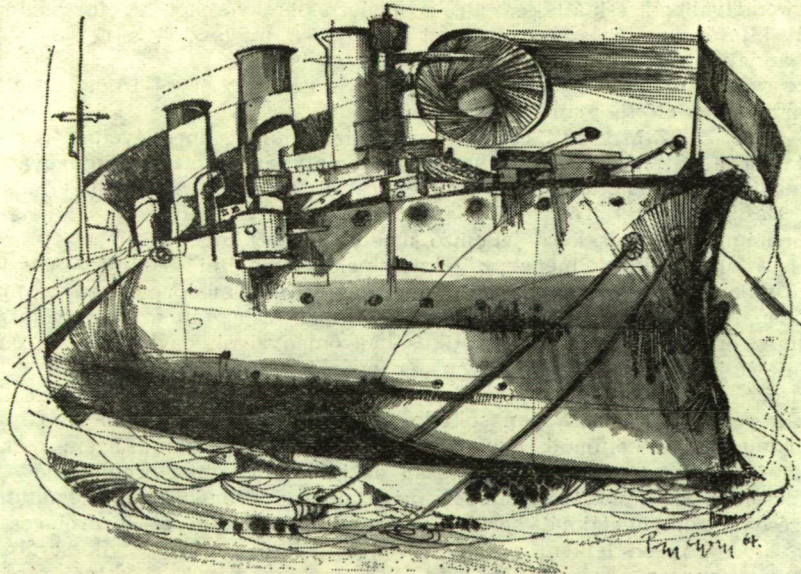
magányos maszkek volt mindössze,

akárhogy forgatjuk kérem.

Hullámozott, zúgott a taps,

susogva nevettek a kottalapok.

DALOS GYÖRGY fordításai

Papp György rajza